32002D0585

16.7.2002 URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI L 187/44

SKLEP SVETA
z dne 12. julija 2002
o prilagoditvi delov III in VIII Skupnih konzularnih navodil

(2002/585/ES)

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 789/2001 z dne 24. aprila 2001, s katero se Svetu pridržijo izvedbena pooblastila v zvezi z nekaterimi podrobnejšimi predpisi in praktičnimi postopki preverjanja prošenj za vizume [1],

ob upoštevanju pobude Kraljevine Belgije in Kraljevine Španije,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Treba je zagotoviti največjo možno usklajenost obravnavanja vlog za vizume, ki jih potovalne agencije vložijo pri diplomatskih in konzularnih predstavništvih držav članic, da bi se zmanjšala možnost trgovanja z vizumi („visa shopping“) in zlorabe postopka.

(2) V skupna konzularna navodila je treba vključiti pravila, ki podrobneje dopolnjujejo dogovore za sodelovanje in spremljanje sodelovanja z zasebnimi upravnimi organi, lokalnimi potovalnimi agencijami in organizatorji paketnih potovanj pri obravnavanju prošenj za vizume pri diplomatskih in konzularnih predstavništvih držav članic.

(3) Namen opredeljevanja pogojev za sodelovanje s potovalnimi agencijami ni oviranje svobodne konkurence med njimi, temveč določitev pogojev, pod katerimi diplomatska in konzularna predstavništva lahko sodelujejo s potovalnimi agencijami pri obravnavanju prošenj za vizume.

(4) Danska v skladu s členoma 1 in 2 Protokola o stališču Danske, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti, ne sodeluje pri sprejetju tega sklepa in je ta zato ne zavezuje niti ga ni dolžna uporabljati. Glede na to, da je namen tega sklep nadgradnja schengenskega pravnega reda po določbah naslova IV Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, se bo Danska v skladu s členom 5 navedenega protokola v roku šestih mesecev po tem, ko Svet sprejme ta sklep, odločila, ali jo bo prenesla v svojo nacionalno zakonodajo.

(5) V zvezi z Republiko Islandijo in Kraljevino Norveško ta sklep pomeni razvijanje določb schengenskega pravnega reda, ki sodijo na področje iz člena 1(B) Sklepa Sveta 1999/437/ES z dne 17. maja 1999 o nekaterih izvedbenih predpisih za uporabo Sporazuma, sklenjenega med Svetom Evropske unije in Republiko Islandijo ter Kraljevino Norveško, v zvezi s pridružitvijo teh dveh držav k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda [2].

(6) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola o stališču Združenega kraljestva in Irske, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti, navedeni državi članici ne sodelujeta pri sprejetju tega sklepa in ju ta zato ne zavezuje niti ga nista dolžni uporabljati –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

V točki 4 dela III Skupnih konzularnih navodil se doda naslednji odstavek:

„Del VIII.5 zajema podrobnejša pravila o prošnjah za vizume, ki jih obravnavajo privatne pisarne, potovalne agencije in organizatorji paketnih potovanj in njihovi prodajalci na drobno.“

[1] UL L 116, 26.4.2001, str. 2.

[2] UL L 176, 10.7.1999, str. 31.

Člen 2

Delu VIII Skupnih konzularnih navodil se doda naslednji oddelek:

„5. **Prošnje za vizume, ki jih obravnavajo privatne pisarne, potovalne agencije in organizatorji paketnih potovanj**

Temeljno pravilo pri prošnjah za vizume je, da mora obstajati možnost osebnega pogovora. To je mogoče opustiti, če ni utemeljenega dvoma glede poštenosti prosilca, namena potovanja ali prosilčevega dejanskega namena, da se vrne v izvorno državo, in če ugleden in zaupanja vreden subjekt, ki organizira izlete za skupine, diplomatskim in konzularnim predstavništvom predloži potrebno dokumentacijo in z razumno zanesljivostjo potrdi poštenost prosilca, namen potovanja in prosilčev dejanski namen, da se vrne (glej točko III.4).

Predvsem v državah z veliko površino je pogosto in koristno, če zasebni upravni organi, potovalne agencije in organizatorji paketnih potovanj in njihova prodajna mesta delujejo kot pooblaščeni posredniki prosilca. Značaj teh komercialnih posrednikov ni enoten, ker nimajo enake stopnje obveznosti do stranke, ki jim zaupa obravnavanje vizuma; stopnja zaupanja in zanesljivosti, ki se od njih pričakuje, bo načeloma torej neposredno sorazmerna z njihovo stopnjo vpletenosti v celotno načrtovanje potovanja, nastanitve, zdravstvenega in potovalnega zavarovanja in z njihovo odgovornostjo za strankino vrnitev v izvorno državo.

5.1 *Vrste posrednikov*

(a) Najpreprostejša vrsta posrednikov so privatne pisarne, kjer pomoč stranki vključuje samo posredovanje osebnih dokumentov in drugih dokazil v strankinem imenu.

(b) Druga vrsta komercialnih subjektov so prevozne agencije ali lokalne potovalne agencije, v nekaterih primerih povezane z letalskimi prevozniki, ne glede na to, ali so nacionalni prevozniki ali ne, ki opravljajo redne linijske ali čarterske prevoze potnikov. Njihova pomoč stranki vključuje posredovanje dokazil in, če je ustrezno, prodajo vozovnic in hotelske rezervacije.

(c) Tretjo vrsto posrednikov predstavljajo organizatorji potovanj ali paketnih potovanj, ki so lahko fizične ali pravne osebe, ki organizirajo paketna potovanja priložnostno — na občasni podlagi (priprava dokumentacije za potovanje, prevoz, nastanitev, druge turistične storitve, ki niso povezane s temi elementi, zdravstveno in potovalno zavarovanje, notranji prevozi itd.) in ki prodajajo takšna paketna potovanja ali jih ponujajo v prodajo neposredno ali prek prodajnih mest ali potovalnih agencij, ki so pogodbeno povezane z organizatorjem paketnega potovanja.

Za organizatorja paketnega potovanja in agencijo, ki prodaja paketno potovanje, je prosilec za vizum samo odjemalec dogovorjenega izleta, pri čemer je ponudba za obravnavanje prošnje za vizum le del dogovora. Ta tretja kompleksna vrsta posredniških storitev vključuje več faz in vidikov, ki jih je mogoče objektivno spremljati: poslovna dokumentacija, upravljanje, dejanska izvedba in cilj izleta, nastanitev in skupinski odhodi in vrnitve po razporedu.

5.2 *Usklajevanje sodelovanja z zasebnimi upravnimi organi, potovalnimi agencijami, organizatorji paketnih potovanj in njihovimi prodajnimi mesti*

(a) Vsa diplomatska in konzularna predstavništva, ki se nahajajo v istem mestu, bi si morala prizadevati za na lokalni ravni usklajeno uporabo smernic, ki so določene spodaj, na podlagi vrste posredniške vloge, ki jo imajo zadevne agencije. Čeprav vsako diplomatsko ali konzularno predstavništvo samo odloča, ali bo sodelovalo z agencijami ali ne, morajo vsa imeti možnost, da kadar koli umaknejo akreditacijo, če to narekujejo izkušnje in interesi skupne vizumske politike.

Če se diplomatsko ali konzularno predstavništvo odloči sodelovati z agencijo, mora spoštovati delovne prakse in postopke, določene v tem oddelku.

— Konzularna predstavništva v državah članicah morajo biti zelo previdna in tesno sodelovati pri oceni in izjemni akreditaciji privatnih pisarn. Obravnavanje njihovih vlog za vizume je treba skrbno preučiti, pri čemer je treba v vsakem primeru preveriti dokazila imetnika vizuma in tista, ki so povezana z dovoljenjem in vpisom v komercialni register privatne pisarne.

— Pri oceni prošenj za vizume, ki jih vložijo prevozne agencije ali lokalne potovalne agencije, je treba posebno pozornost posvetiti okoliščinam prosilca in v vsakem primeru posebej preveriti dokazila. Konzularna predstavništva morajo tesno sodelovati in okrepiti svoje mehanizme za odkrivanje nepravilnosti pri agencijah in prevoznikih ter se, v podporo tem mehanizmom, uradno obveščati o nepravilnostih, ki jih zagrešijo agencije, na ravni lokalnega in regionalnega konzularnega sodelovanja.

— Merila, ki urejajo akreditacijo potovalnih agencij (organizatorjev paketnih potovanj in njihovih prodajnih mest), med drugim upoštevajo: veljavno dovoljenje, komercialni register, statute podjetja, pogodbe z bankami, ki jih uporabljajo, najnovejše pogodbe s prejemniki turističnih storitev iz Skupnosti, ki morajo vključevati vse elemente paketnega potovanja (nastanitev in storitve paketnega potovanja), pogodbe z letalskimi prevozniki, ki morajo vključevati odhode in zajamčeno vrnitev na določen datum, kot tudi potrebno zdravstveno in potovalno zavarovanje. Prošnje za vizume, ki jih vložijo te potovalne agencije, je treba temeljito preučiti.

(b) V kontekstu lokalnega konzularnega sodelovanja si diplomatska in konzularna predstavništva prizadevajo tudi uskladiti delovne prakse in postopke ter merila za spremljanje pravilnega delovanja privatnih pisarn, potovalnih agencij in organizatorjev potovanj (organizatorjev paketnih potovanje in njihovih prodajnih mest). Takšno spremljanje mora obsegati vsaj preglede akreditacijske dokumentacije ob katerem koli času, preglede na kraju samem, ki vključujejo osebne ali telefonske pogovore s prosilci, preverjanje izletov in nastanitve ter, če je le mogoče, preverjanje dokumentov, ki so povezani s skupinsko vrnitvijo.

(c) O delovanju privatnih pisarn, potovalnih agencij in organizatorjev potovanj (organizatorjev paketnih potovanj in njihovih prodajnih mest) mora potekati intenzivna izmenjava informacij: obveščanje o odkritih nepravilnostih, redne izmenjave o zavrnjenih vizumih, sporočanje o odkritih oblikah ponarejanja potnih listin in neizvedbi načrtovanih izletov. O sodelovanju s privatnimi pisarnami, potovalnimi agencijami in organizatorji potovanj (organizatorji paketnih potovanj in njihovimi prodajnimi mesti) je treba razpravljati na rednih sestankih, ki se organizirajo v okviru skupnega konzularnega sodelovanja.

(d) Na ravni lokalnega konzularnega sodelovanja je treba izmenjevati sezname privatnih pisarn, potovalnih agencij in organizatorjev potovanj (organizatorjev paketnih potovanj in njihovih prodajnih mest), ki jim je akreditacijo podelilo posamezno diplomatsko ali konzularno predstavništvo ali jim je bila akreditacija preklicana, skupaj z razlogi za vsak takšen preklic.

(e) Privatne pisarne, potovalne agencije in organizatorji potovanj (organizatorji paketnih potovanj in njihova prodajna mesta) morajo diplomatskim in konzularnim predstavništvom, pri katerih so akreditirani, predložiti ime enega ali dveh uslužbencev, ki so pooblaščeni, da delujejo kot posredniki za vlaganje vlog za vizume.“

Člen 3

Ta sklep se uporablja od dne objave v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Člen 4

Ta sklep je naslovljen na države članice v skladu s Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti.

V Bruslju, 12. julija 2002

Za Svet

Predsednik

T. PEDERSEN